Úřední věstník C 129

Evropské unie

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 57

28. dubna 2014

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2014/C 129/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* Úř. věst. C 112, 14.4.2014. 1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2014/C 129/02 Spojené věci C-337/12 P až C 340/12 P: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 6. března 2014 – Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S v. Yoshida Metal Industry Co. Ltd, Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) „Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Zápis označení tvořených plochou s černými puntíky — Prohlášení neplatnosti — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 7 odst. 1 písm. e) bod ii) — Zkreslení důkazů“ 2

2014/C 129/03 Věc C-409/12: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 6. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Patent- und Markensenat – Rakousko) – Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH v. Pfahnl Backmittel GmbH „Ochranné známky — Směrnice 2008/95/ES — Článek 12 odstavec 2 písm. a) — Zrušení — Ochranná známka, která se v důsledku činnosti nebo nečinnosti majitele stala v oblasti obchodu označením obvyklým pro výrobky nebo služby, pro které byla zapsána — Vnímání slovního označení, KORNSPITZ‘ prodejci na straně jedné a konečnými spotřebiteli na straně druhé — Ztráta rozlišovací způsobilosti pouze z pohledu konečných spotřebitelů“ 3

CS

2014/C 129/04 Věc C-458/12: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 6. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Trento – Itálie) – Lorenzo Amatori a další v. Telecom Italia SpA, Telecom Italia Information Technology Srl „Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Převod podniků — Zachování práv zaměstnanců — Směrnice 2001/23/ES — Převod pracovních poměrů v případě smluvního převodu části závodu, kterou nelze označit za již existující samostatnou hospodářskou jednotku“ 4

2014/C 129/05 Věc C-595/12: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 6. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Amministrativo Regionale per il Lazio – Itálie) – Loredana Napoli v. Ministero della Giustizia – Dipartimento Amministrazione Penitenziaria „Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2006/54/ES — Rovné zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání — Kurz odborné přípravy za účelem získání statusu úředníka — Vyloučení z důvodu dlouhodobé nepřítomnosti — Nepřítomnost z důvodu mateřské dovolené“. 5

2014/C 129/06 Spojené věci C-606/12 a C-607/12: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 6. března 2014 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione tributaria provinciale Genova – Itálie) – Dresser Rand SA v. Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Ufficio Controlli „Řízení o předběžné otázce — Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Článek 17 odst. 2 písm. f) — Podmínka týkající se odeslání zboží zpět do členského státu, ze kterého bylo původně odesláno nebo přepraveno“ 5

2014/C 129/07 Věc C-206/13: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 6. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia – Itálie) – Cruciano Siragusa v. Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo „Řízení o předběžné otázce — Listina základních práv Evropské unie — Obecné zásady unijního práva — Provedení unijního práva — Působnost unijního práva — Dostatečná souvislost — Neexistence — Nedostatek pravomoci Soudního dvora“ 6

2014/C 129/08 Věc C-650/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal d'instance et de proximité de Bordeaux (Francie) dne 9. prosince 2013 – Thierry Delvigne v. Commune de Lesparre Médoc, Préfet de la Gironde. 7

2014/C 129/09 Věc C-661/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 13. prosince 2013 – Astellas Pharma Inc. v. Polpharma SA Pharmaceutical Works. . . 7

2014/C 129/10 Věc C-6/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 9. ledna 2014 – Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG v. Fridolin Santer 8

2014/C 129/11 Věc C-10/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 13. ledna 2014 – J.B.G.T. Miljoen v. Staatssecretaris van Financiën 9

2014/C 129/12 Věc C-14/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 15. ledna 2014 – X v. Staatssecretaris van Financiën. 9

2014/C 129/13 Věc C-17/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 16. ledna 2014 – Société générale SA v. Staatssecretaris van Financiën. 10

2014/C 129/14 Věc C-20/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundespatentgericht (Německo) dne 17. ledna 2014 – BGW Marketing- & Management-Service GmbH v. Bodo Scholz 11

2014/C 129/15 Věc C-62/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverfassungsgericht (Německo) dne 10. února 2014 – Peter Gauweiler a další. 11

2014/C 129/16 Věc C-65/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal du travail de Nivelles (Belgie) dne 10. února 2014 – Charlotte Rosselle v. Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM Libres) 13

2014/C 129/17 Věc C-84/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. února 2014 Forgital Italy SpA proti usnesení Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 4. prosince 2013 ve věci T-438/10, Forgital Italy SpA v. Rada Evropské unie 14

2014/C 129/18 Věc C-100/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 28. února 2014 European Medical Association Asbl (EMA) proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 11. prosince 2013 ve věci T-116/11, European Medical Association v. Evropská komise 14

2014/C 129/19 Věc C-113/14: Žaloba podaná dne 10. března 2014 – Spolková republika Německo v. Evropský parlament, Rada Evropské unie 15

Tribunál

2014/C 129/20 Věc T-592/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. března 2014 – El Corte Inglés v. OHIM – Technisynthese (BTS) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství BTS — Starší obrazové ochranné známky Společenství a starší národní obrazové ochranné známky TBS — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“ 17

2014/C 129/21 Spojené věci T-102/11 a T-369/12 až T-371/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. března 2014 – American Express Marketing & Development v. OHIM (IP ZONE) „Ochranná známka Společenství — Přihlášky slovních ochranných známek Společenství IP ZONE, EUROPE IP ZONE, IP ZONE EUROPE a EUROPEAN IP ZONE — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“ 17

2014/C 129/22 Věc T-202/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. března 2014 – B. al-Asád v. Rada „Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření vůči Sýrii — Zmrazení finančních prostředků — Zařazení jednotlivce na seznam dotčených osob — Osobní vztahy se stoupenci režimu — Právo na obhajobu — Spravedlivý proces — Povinnost odůvodnění — Důkazní břemeno — Právo na účinnou soudní ochranu — Proporcionalita — Právo na vlastnictví — Právo na soukromý život“ 18

2014/C 129/23 Věc T-315/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. března 2014 – Tubes Radiatori v. OHIM – Antrax It (Radiátory) „(Průmyslový) vzor Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující topný radiátor — Starší (průmyslový) vzor — Důvod neplatnosti — Absence individuální povahy — Absence odlišného celkového dojmu — Článek 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002 — Saturace v daném oboru — Povinnost uvést odůvodnění“ 19

2014/C 129/24 Věc T-348/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. března 2014 – Globosat Programadora v. OHIM – Sport TV Portugal (SPORT TV INTERNACIONAL) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství SPORT TV INTERNACIONAL — Starší národní obrazová ochranná známka SPORTV — Relativní důvod pro zamítnutí — Důkaz o užívání starší ochranné známky — Článek 42 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 a pravidlo 22 nařízení (ES) č. 2868/95“ 19

2014/C 129/25 Věc T-381/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. března 2014 – Borrajo Canelo v. OHIM – Tecnoazúcar (PALMA MULATA) „Ochranná známka Společenství — Řízení o zrušení — Slovní ochranné známka Společenství PALMA MULATA — Skutečné užívání — Článek 15 odst. 1 písm. a) a čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 — Podoba, která se liší v jednotlivostech neměnících rozlišovací způsobilost“ 20

2014/C 129/26 Věc T-430/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. března 2014 – Heinrich v. OHIM – Komise (European Network Rapid Manufacturing) „Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Společenství European Network Rapid Manufacturing — Absolutní důvod pro zamítnutí — Napodobení emblému mezinárodní mezivládní organizace — Článek 7 odstavec 1 písm. h) nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 6b Pařížské úmluvy“ 20

2014/C 129/27 Věc T-373/13 P: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. března 2014 – Alsteens v. Komise „Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Prodloužení smlouvy — Zjevná nepřípustnost žaloby — Právo být vyslechnut — Oddělitelnost dodatku o prodloužení smlouvy“ 21

2014/C 129/28 Věc T-41/14: Žaloba podaná dne 15. ledna 2014 – Argo Development and Manufacturing v. OHIM – Clapbanner (Advertising articels) 22

2014/C 129/29 Věc T-43/14: Žaloba podaná dne 13. ledna 2014 – Heidrick & Struggles International v. OHIM (THE LEADERSHIP COMPANY) 22

2014/C 129/30 Věc T-53/14: Žaloba podaná dne 20. ledna 2014 – Ludwig-Bölkow-Systemtechnik v. Komise 23

2014/C 129/31 Věc T-56/14: Žaloba podaná dne 24. ledna 2014 – Evyap v. OHIM – Megusta Trading (DURU) 24

2014/C 129/32 Věc T-58/14: Žaloba podaná dne 27. ledna 2014 – Stührk Delikatessen Import v. Komise 25

2014/C 129/33 Věc T-59/14: Žaloba podaná dne 23. ledna 2014 – Blackrock v. OHIM (INVESTING FOR A NEW WORLD). 26

2014/C 129/34 Věc T-61/14: Žaloba podaná dne 28. ledna 2014 – Monster Energy v. OHIM – Balaguer (icexpresso + energy coffee) 26

2014/C 129/35 Věc T-68/14: Žaloba podaná dne 29. ledna 2014 – Post Bank Iran v. Rada 27

2014/C 129/36 Case T-71/14: Action brought on 30 January 2014 – Swatch v OHIM – Panavision Europe (SWATCHBALL) 29

2014/C 129/37 Věc T-87/14: Žaloba podaná dne 7. února 2014 – Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada 30

2014/C 129/38 Věc T-97/14: Žaloba podaná dne 13. února 2014 – Harry's New York Bar v. OHIM – Harrys Pubar (HARRY'S NEW YORK BAR) 31

2014/C 129/39 Věc T-107/14: Žaloba podaná dne 14. února 2014 – Řecká republika v. Komise 31

2014/C 129/40 Věc T-116/14: Žaloba podaná dne 17. února 2014 – Bunge Argentina v. Rada 33

2014/C 129/41 Věc T-123/14: Žaloba podaná dne 17. února 2014 – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte v. OHIM – Arçelik (AquaPerfect). 34

2014/C 129/42 Věc T-145/14: Žaloba podaná dne 3. března 2014 – adidas v. OHIM – Shoe Branding Europe (Dva souběžné pruhy) 35

Soud pro veřejnou službu

2014/C 129/43 Věc F-128/12: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 12. března 2014 – CR v. Parlament „Veřejná služba — Odměny — Rodinné přídavky — Příspěvek na vyživované dítě — Vracení přeplatků — Záměr uvést administrativu v omyl — Důkaz — Nemožnost namítat vůči administrativě pětiletou lhůtu k podání žaloby na vrácení bezdůvodně vyplacených částek — Námitka protiprávnosti — Postup před zahájením soudního řízení — Pravidlo shody — Námitka protiprávnosti vznesená poprvé v žalobě — Přípustnost“ 36

2014/C 129/44 Věc F-77/13: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 5. března 2014 – DC v. Europol „Veřejná služba — Zaměstnanci Europolu — Invalidita — Příspěvek v invaliditě — Výpočet úroků — Návrh na náhradu škody — Zjevná nepřípustnost“ 36

2014/C 129/45 Věc F-119/13: Žaloba podaná dne 11. prosince 2013 – ZZ v. Komise 37

2014/C 129/46 Věc F-125/13: Žaloba podaná dne 20. prosince 2013 – ZZ v. OHIM 37

Opravy

2014/C 129/47 Oprava sdělení v Úředním věstníku ve věci T-689/13 *(Úřední věstník Evropské unie C 85 ze dne 22. března 2014)*. 39

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2014/C 129/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie*

Úř. věst. C 112, 14.4.2014

Dřívější publikace

Úř. věst. C 102, 7.4.2014

Úř. věst. C 93, 29.3.2014

Úř. věst. C 85, 22.3.2014

Úř. věst. C 78, 15.3.2014

Úř. věst. C 71, 8.3.2014

Úř. věst. C 61, 1.3.2014

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 6. března 2014 – Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S v. Yoshida Metal Industry Co. Ltd, Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Spojené věci C-337/12 P až C 340/12 P) ([1])

„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Zápis označení tvořených plochou s černými puntíky — Prohlášení neplatnosti — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 7 odst. 1 písm. e) bod ii) — Zkreslení důkazů“

(2014/C 129/02)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S (zástupce: H. Pernez, advokát)

Další účastníci řízení: Yoshida Metal Industry Co. Ltd (zástupci: S. Verea, K. Muraro a M. Balestriero, advokáti), Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 8. května 2012, – Yoshida Metal Industry v. OHIM – Pi-Design a další (T-331/10), kterým Tribunál zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) R 1235/2008-1 a R 1237/2008-1 ze dne 20. května 2010, zrušující rozhodnutí zrušovacího oddělení, kterým byl zamítnut návrh na prohlášení neplatnosti obrazové ochranné známky znázorňující povrch pokrytý černými kruhy pro výrobky tříd 8 a 21, který podaly společnosti Pi-Design (T-331/10) a Pi-Desing, Bodum France a Bodum Logistics A/S (T-416/10) – Výklad čl. 7 odst. 1 písm. e) bodu ii) nařízení (ES) č. 207/2009 o ochranné známce Společenství – Označení tvořené výlučně tvarem výrobku, který je nezbytný pro dosažení technického výsledku

Výrok

1) *Rozsudky Tribunálu Evropské unie ze dne 8. května 2012, Yoshida Metal Industry v. OHMI – Pi-Design a další (znázornění trojúhelníkové plochy s černými puntíky) (T-331/10), jakož i Yoshida Metal Industry v. OHMI – Pi-Design a další (znázornění plochy s černými puntíky) (T-416/10), se zrušují.*

2) *Věci se vrací zpět Tribunálu Evropské unie.*

3) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

([1]) Úř. věst. C 295, 29.9.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 6. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Patent- und Markensenat – Rakousko) – Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH v. Pfahnl Backmittel GmbH

(Věc C-409/12) ([1])

„Ochranné známky — Směrnice 2008/95/ES — Článek 12 odstavec 2 písm. a) — Zrušení — Ochranná známka, která se v důsledku činnosti nebo nečinnosti majitele stala v oblasti obchodu označením obvyklým pro výrobky nebo služby, pro které byla zapsána — Vnímání slovního označení, KORNSPITZ' prodejci na straně jedné a konečnými spotřebiteli na straně druhé — Ztráta rozlišovací způsobilosti pouze z pohledu konečných spotřebitelů"

(2014/C 129/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Patent- und Markensenat

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH

Žalovaná: Pfahnl Backmittel GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Oberster Patent- und Markensenat – Výklad čl. 12 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008 , kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (kodifikované znění) (Úř. věst. L 299, s. 25) – Důvody zrušení – Slovní ochranná známka, která se stala označením obvyklým pro dotčený výrobek pro spotřebitele z důvodu chybějících informací o existenci ochranné známky ze strany obchodníků – Neexistence alternativních označení pro popis dotčeného výrobku – Nečinnost majitele ochranné známky

Výrok

1) *Článek 12 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách, musí být vykládán v tom smyslu, že v takové situaci, jako je situace dotčená v původním řízení, mohou majiteli ochranné známky zaniknout práva přiznaná touto ochrannou známkou ve vztahu k výrobku, pro který je zapsána, pokud se tato známka v důsledku činnosti nebo nečinnosti jejího majitele stala označením obvyklým pro tyto výrobky pouze z pohledu jejich konečných spotřebitelů.*

2) *Článek 12 odst. 2 písm. a) směrnice 2008/95 musí být vykládán v tom smyslu, že za „nečinnost" ve smyslu tohoto ustanovení lze považovat skutečnost, že majitel ochranné známky nepobízí prodejce k tomu, aby ve větším rozsahu používali tuto ochrannou známku za účelem prodeje výrobku, pro který je uvedená ochranná známka zapsána.*

3) *Článek 12 odst. 2 písm. a) směrnice 2008/95 musí být vykládán v tom smyslu, že předpokladem rozhodnutí o zániku práv přiznaných majiteli ochranné známky není posouzení otázky, zda pro výrobek, pro který se ochranná známka stala v oblasti obchodu obvyklým označením, existují jiná označení.*

([1]) Úř. věst. C 399, 22.12.2012.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 6. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Trento – Itálie) – Lorenzo Amatori a další v. Telecom Italia SpA, Telecom Italia Information Technology Srl

(Věc C-458/12) ([1])

„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Převod podniků — Zachování práv zaměstnanců — Směrnice 2001/23/ES — Převod pracovních poměrů v případě smluvního převodu části závodu, kterou nelze označit za již existující samostatnou hospodářskou jednotku“

(2014/C 129/04)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Trento

Účastníci původního řízení

Žalobci: Lorenzo Amatori, Adrian Gottardi

Žalované: Telecom Italia SpA, Telecom Italia Information Technology Srl

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunale di Trento – Výklad čl. 1 odst. 1 písm. a) a b) a čl. 3 odst. 1 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, s. 16) – Smluvní převod na jiný podnik části závodu, kterou nelze označit za již existující samostatnou hospodářskou jednotku a vůči které má převádějící podnik po převodu nadřazené postavení na základě obchodní závislosti a sdílení podnikatelského rizika – Vnitrostátní právní předpisy, které neváží převod pracovních poměrů na souhlas zaměstnanců části převáděného podniku

Výrok

1) *Článek 1 odst. 1 písm. a) a b) směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, o jakou se jedná v původním řízení, která při převodu části podniku umožňuje, aby na nabyvatele přešly pracovní poměry převodce v případě, kdy tato část podniku netvoří funkčně samostatnou hospodářskou jednotku, existující již před jejím převodem.*

2) *Článek 1 odst. 1 písm. a) a b) směrnice 2001/23 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, o jakou se jedná v původním řízení, která umožňuje, aby na nabyvatele přešly pracovní poměry převodce v případě, kdy po převodu předmětné části podniku má tento převodce vůči tomuto nabyvateli silné nadřazené postavení.*

([1]) Úř. věst. C 389, 15.12.2012.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 6. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Amministrativo Regionale per il Lazio – Itálie) – Loredana Napoli v. Ministero della Giustizia – Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

(Věc C-595/12) ([1])

„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2006/54/ES — Rovné zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání — Kurz odborné přípravy za účelem získání statusu úředníka — Vyloučení z důvodu dlouhodobé nepřítomnosti — Nepřítomnost z důvodu mateřské dovolené“

(2014/C 129/05)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunal Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Loredana Napoli

Žalovaný: Ministero della Giustizia – Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Výklad čl. 2 odst. 2 písm. c), čl. 14 odst. 2 a článku 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 204, s. 23) – Přímý účinek – Kurz za účelem získání statusu úředníka – Vnitrostátní právní úprava, která v případě omluvené nepřítomnosti v délce více než 30 po sobě jdoucích dní stanoví vyloučení z kurzu a zápis do dalšího kurzu – Nepřítomnost z důvodu mateřské dovolené

Výrok

1) *Článek 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, které z důvodu veřejného zájmu vylučují ženu na mateřské dovolené z odborného vzdělávání, které je nedílnou součástí jejího zaměstnání a je povinné pro vznik nároku na konečné jmenování na místo úředníka, jakož i pro to, aby mohla mít prospěch ze zlepšení svých podmínek zaměstnání, přičemž jí zaručuje právo účasti na dalším pořádaném odborném vzdělávání, jehož datum je však nejisté.*

2) *Článek 14 odst. 2 směrnice 2006/54 se nepoužije na takové vnitrostátní právní předpisy, jako jsou předpisy dotčené v původním řízení, které nevyhrazují určitou činnost pouze pracovníkům mužského pohlaví, avšak oddalují přístup k této činnosti v případě pracovnic, které nemohly absolvovat úplné odborné vzdělávání z důvodu povinné mateřské dovolené.*

3) *Ustanovení čl. 14 odst. 1 písm. c) a článku 15 směrnice 2006/54 jsou dostatečně jasná, přesná a bezpodmínečná na to, aby mohla mít přímý účinek.*

([1]) Úř. věst. C 86, 23.3.2013.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 6. března 2014 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione tributaria provinciale Genova – Itálie) – Dresser Rand SA v. Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Ufficio Controlli

(Spojené věci C-606/12 a C-607/12) ([1])

„Řízení o předběžné otázce — Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Článek 17 odst. 2 písm. f) — Podmínka týkající se odeslání zboží zpět do členského státu, ze kterého bylo původně odesláno nebo přepraveno“

(2014/C 129/06)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione tributaria provinciale Genova

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Dresser Rand SA

Žalovaný: Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Ufficio Controlli

Předmět věci

Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce – Commissione tributaria provinciale di Genova – Výklad čl. 17 odst. 2 písm. f) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) – Přemístění do jiného členského státu – Pojem „práce na dotyčném zboží" – Ověření, zda zboží může být přizpůsobeno jinému zboží – Podmínka odeslání zboží zpět do členského státu, ze kterého bylo původně odesláno nebo přepraveno – Možnost považovat odeslání zboží za přemístění do jiného členského státu v případě odeslání do jiného členského státu, než je stát, ze kterého bylo původně odesláno

Výrok

Článek 17 odst. 2 písm. f) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že aby odeslání nebo přeprava zboží nebyly kvalifikovány jako přemístění do jiného členského státu, musí být toto zboží poté, co byly práce na tomto zboží vykonány na území členského státu ukončení odeslání nebo přepravy uvedeného zboží, nutně odesláno zpět osobě povinné k dani do členského státu, z něhož bylo původně odesláno nebo přepraveno.

([1]) Úř. věst. C 101, 6.4.2013.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 6. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia – Itálie) – Cruciano Siragusa v. Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

(Věc C-206/13) ([1])

„Řízení o předběžné otázce — Listina základních práv Evropské unie — Obecné zásady unijního práva — Provedení unijního práva — Působnost unijního práva — Dostatečná souvislost — Neexistence — Nedostatek pravomoci Soudního dvora"

(2014/C 129/07)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Účastníci původního řízení

Žalobce: Cruciano Siragusa

Žalovaný: Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia – Výklad čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv – Zásada proporcionality – Vnitrostátní právní úprava, která váže jakoukoliv změnu ze strany majitele nemovitosti umístěné v chráněné krajinné oblasti na předchozí povolení – Povinnost demolice budovy v případě neexistence povolení i tehdy, pokud majitel *a posteriori* prokáže, že provedená změna není v rozporu se zájmem krajiny

Výrok

Soudní dvůr Evropské unie nemá pravomoc k tomu, aby odpověděl na otázku položenou Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Itálie).

([1]) Úř. věst. C 207, 20.7.2013

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal d'instance et de proximité de Bordeaux (Francie) dne 9. prosince 2013 – Thierry Delvigne v. Commune de Lesparre Médoc, Préfet de la Gironde

(Věc C-650/13)

(2014/C 129/08)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal d'instance et de proximité de Bordeaux

Účastníci původního řízení

Žalobce: Thierry Delvigne

Žalovaní: Commune de Lesparre Médoc, Préfet de la Gironde

Předběžné otázky

1) Má být článek 49 Listiny základních práv Evropské unie vykládán tak, že brání tomu, aby článek vnitrostátního zákona zachovával zákaz, který je ostatně neurčitý a nepřiměřený, uložit menší trest osobám odsouzeným dříve, než vstoupil v platnost méně přísný trestní zákon č. 94-89 ze dne 1. února 1994?

2) Má být článek 39 de Listiny základních práv Evropské unie, týkající se voleb do Evropského parlamentu, vykládán tak, že brání členským státům Evropské unie v tom, aby stanovily obecný, neurčitý a automatický zákaz výkonu občanských a politických práv, tak aby nedošlo k nerovnému zacházení mezi státními příslušníky členských států?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 13. prosince 2013 – Astellas Pharma Inc. v. Polpharma SA Pharmaceutical Works

(Věc C-661/13)

(2014/C 129/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Astellas Pharma Inc.

Žalovaná: Polpharma SA Pharmaceutical Works

Předběžné otázky

1) Má být čl. 10 odst. 6 směrnice 2001/83/ES ([1]) vykládán v tom smyslu, že vyloučení z patentové ochrany platí i pro takové zásobovací úkony, jimiž třetí osoba z čistě komerčních důvodů nabízí nebo dodává výrobci generik patentově chráněnou účinnou látku, kterou podnik vyrábějící generika zamýšlí použít k tomu, že s ní ve smyslu čl. 10 odst. 6 směrnice 2001/83/ES provede studie nebo hodnocení za účelem získání povolení k uvedení na trh nebo registrace?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

a) Závisí privilegované postavení třetí osoby na tom, zda výrobce generik, kterého zásobuje, skutečně použije poskytnutou účinnou látku na privilegované studie nebo hodnocení ve smyslu čl. 10 odst. 6 směrnice 2001/83/ES? Platí v takovémto případě vyloučení z patentové ochrany také tehdy, jestliže třetí osoba o zamýšleném privilegovaném použití svým odběratelem nic neví a rovněž se o něm neujistila?

Nebo závisí privilegované postavení třetí osoby pouze na tom, zda v okamžiku svého zásobovacího úkonu na základě celkových okolností (například zaměření zásobovaného podniku, malého množství poskytnuté účinné látky, brzkého uplynutí patentové ochrany předmětné účinné látky, zkušeností se spolehlivostí odběratele) mohla oprávněně vycházet z toho, že zásobovaný podnik vyrábějící generika použije poskytnutou účinnou látku výlučně pro privilegovaná hodnocení nebo studie v rámci povolení uvedení na trh?

b) Je třetí osoba v souvislosti s provedením svého zásobovacího úkonu povinna učinit vlastní opatření k tomu, aby účinná látka byla jejím odběratelem skutečně použita jen pro privilegovaná hodnocení nebo studie, a liší se opatření, která je povinna přijat, podle toho, zda je patentově chráněná účinná látka pouze nabízena, nebo dodávána?

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, s. 67) ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/27/ES ze dne 31. března 2004, kterou se mění směrnice 2001/83/ES o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 136, s. 34).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 9. ledna 2014 – Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG v. Fridolin Santer

(Věc C-6/14)

(2014/C 129/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG

Žalovaný: Fridolin Santer

Předběžné otázky

1. Je třeba čl. 3 písm. g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 785/2004 ze dne 21. dubna 2004 o požadavcích na pojištění u leteckých dopravců a provozovatelů letadel ([1]) vykládat v tom smyslu, že osoba přepravovaná vrtulníkem v majetku leteckého dopravce Společenství,

— která je sice přepravována na smluvním základě (konkrétně na základě smlouvy mezi leteckým dopravcem a zaměstnavatelem přepravované osoby),

— avšak jejíž přeprava slouží k plnění určitého pracovního úkolu (konkrétně odstřelu lavin) a

— která se na tomto zásahu podílí tím způsobem, že funguje jako „místně znalý průvodce“, a který má na pokyn pilota otevřít během letu dveře vrtulníku a ponechat je určitým způsobem a po určitou dobu otevřené,

a) je „cestujícím“ nebo

b) „členem posádky letadla, který je ve službě“?

2. V případě kladné odpovědi na otázku 1a):

Je nutné čl. 17 odst. 1 Montrealské úmluvy o sjednocení některých pravidel pro mezinárodní leteckou dopravu ze dne 28. května 1999 ([2]) vykládat v tom smyslu, že pojem „cestujícího“ zahrnuje v každém případě také pojem „cestujícího“ ve smyslu čl. 3 písm. g) nařízení (ES) č. 785/2004?

3. V případě záporné odpovědi na druhou otázku:

Je nutné čl. 17 odst. 1 Montrealské úmluvy vykládat v tom smyslu, že osoba přepravovaná vrtulníkem v majetku leteckého dopravce Společenství je za podmínek uvedených v první předběžné otázce „cestujícím“?

([1]) Úř. věst. L 138, s. 1.
([2]) Úř. věst. 2001, L 194, s. 39.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 13. ledna 2014 – J.B.G.T. Miljoen v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-10/14)

(2014/C 129/11)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: J.B.G.T. Miljoen

Další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën

Předběžné otázky

1) Musí se při použití článku 63 SFEU srovnání mezi nerezidentem a rezidentem v případě, jako je případ posuzovaný v projednávané věci, ve kterém stát zdroje příjmu srazil daň z dividend z jejich výplaty, vztahovat také na daň z příjmů vybíranou z příjmů z dividend, od které je v případě rezidenta odečtena daň z dividend?

2) Musí být v případě kladné odpovědi na první otázku při posuzování, zda je účinné zdanění nerezidenta vyšší než účinné zdanění rezidenta, provedeno srovnání mezi nizozemskou daní z dividend, kterou srazil nerezident, a nizozemskou daní z příjmu, kterou dluží rezident, která je vypočtena na základě paušálního příjmu, který může být v roce vyplacení dividend přičten k souhrnnému vlastnictví investičních podílů v nizozemských společnostech, nebo vyžaduje právo Evropské unie použití jiného srovnávacího měřítka?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 15. ledna 2014 – X v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-14/14)

(2014/C 129/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: X

Odpůrce: Staatssecretaris van Financiën

Předběžné otázky

1) Musí se při použití článku 63 SFEU srovnání mezi nerezidentem a rezidentem v případě, jako je případ posuzovaný v projednávané věci, ve kterém stát zdroje příjmu srazil daň z dividend z jejich výplaty, vztahovat také na daň z příjmů vybíranou z příjmů z dividend, na kterou se v případě rezidenta započte daň z dividend?

2) Musí být v případě kladné odpovědi na první otázku při posuzování, zda je účinné zdanění nerezidenta vyšší než účinné zdanění rezidenta, provedeno srovnání mezi nizozemskou daní z dividend, kterou srazil nerezident, a nizozemskou daní z příjmů, kterou dluží rezident a která je vypočtena na základě paušálního příjmu, který může být v roce vyplacení dividend přičten k souhrnnému vlastnictví investičních podílů v nizozemských společnostech, nebo vyžaduje právo Evropské unie použití jiného srovnávacího měřítka? Musí být při tomto srovnání zohledněn také majetek rezidenta osvobozený od daně, a pokud ano, v jakém rozsahu (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 17. října 2013, Welte, C-181/12)?

3) Je v případě kladné odpovědi na první otázku při posouzení, zda je eventuálně diskriminující srážková daň právoplatně neutralizována na základě dohody o zamezení dvojímu zdanění uzavřené státem zdroje příjmů, dostatečné, že i) tato dohoda o zamezení dvojímu zdanění stanoví snížení daně ve státě bydliště započtením srážkové daně a že v konkrétním případě navzdory tomu, že tato možnost neexistuje bez omezení, ii) snížení daně přiznané tímto státem bydliště vede vzhledem k tomu, že se zdaňují pouze čisté částky přijatých dividend, k úplné kompenzaci diskriminační části srážkové daně?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 16. ledna 2014 – Société générale SA v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-17/14)

(2014/C 129/13)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Société générale SA

Odpůrce: Staatssecretaris van Financiën

Předběžné otázky

1) Musí se při použití článku 63 SFEU srovnání mezi nerezidentem a rezidentem v případě, jako je případ posuzovaný v projednávané věci, ve kterém stát zdroje příjmu srazil daň z dividend z jejich výplaty, vztahovat také na korporační daň, na kterou se v případě rezidenta započte daň z dividend?

2) a. Je v případě kladné odpovědi na první otázku při srovnání třeba zohlednit všechny náklady, které z hospodářského hlediska souvisejí s akciemi, z nichž plynou dividendy?
   b. Je v případě záporné odpovědi na předcházející otázku třeba zohlednit případné započtení dividend, které byly spolu s nimi nakoupeny, a finanční zátěž, která byla případně vyvolána vlastnictvím předmětných akcií?

3) Je v případě kladné odpovědi na první otázku při posouzení, zda je eventuálně diskriminující srážková daň právoplatně neutralizována na základě dohody o zamezení dvojímu zdanění uzavřené státem zdroje příjmů, dostatečné, že i) tato dohoda o zamezení dvojímu zdanění stanoví snížení daně ve státě bydliště započtením srážkové daně a že v konkrétním případě navzdory tomu, že tato možnost neexistuje bez omezení, ii) snížení daně vede k tomu, že nizozemské zdanění není pro nerezidenta vyšší než pro rezidenta? Je v případě nedostatečné kompenzace v roce, ve kterém byly vyplaceny dividendy, při posouzení neutralizace významná možnost, že nezapočtenou část lze převést a lze využít možnosti započtení v pozdějších letech?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundespatentgericht (Německo) dne 17. ledna 2014 – BGW Marketing- & Management-Service GmbH v. Bodo Scholz

(Věc C-20/14)

(2014/C 129/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundespatentgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: BGW Marketing- & Management-Service GmbH

Žalovaný: Bodo Scholz

Předběžné otázky

Má být čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice 2008/95/ES ([1]) vykládán v tom smyslu, že u totožných a podobných výrobků a služeb lze předpokládat nebezpečí záměny u veřejnosti, jestliže sled písmen s rozlišovací způsobilostí, který charakterizuje starší slovní/obrazové označení s průměrnou rozlišovací způsobilostí, je převzat do novějšího slovního označení třetí osoby takovým způsobem, že k tomuto sledu písmen je připojeno související popisné spojení slov, které vysvětluje sled písmen jako zkratku popisných slov?

([1]) Směrnice 2008/95/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 22. října 2008, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách; Úř. věst. L 299, s. 25.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverfassungsgericht (Německo) dne 10. února 2014 – Peter Gauweiler a další

(Věc C-62/14)

(2014/C 129/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverfassungsgericht

Účastníci původního řízení

I) Řízení o ústavní stížnosti

Stěžovatelé: Peter Gauweiler, Bruno Bandulet, Wilhelm Hankel, Wilhelm Nölling, Albrecht Schachtschneider, Joachim Starbatty, Roman Huber a další, Johann Heinrich von Stein a další

přistoupily: Deutscher Bundestag, Bundesregierung

II) Řízení o sporech ústavních orgánů

Navrhovatelka: Fraktion DIE LINKE v Bundestag

Odpůrce: Deutscher Bundestag

přistoupila: Bundesregierung

Předběžné otázky

1) a) Je rozhodnutí Rady guvernérů Evropské centrální banky ze dne 6. září 2012 o Technical features of Outright Monetary Transactions neslučitelné s článkem 119 a čl. 127 odst. 1 a 2 Smlouvy o fungování Evropské unie a s články 17 až 24 Protokolu o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, protože překračuje ve výše uvedených ustanoveních upravenou pravomoc Evropské centrální banky ve věcech měnové politiky a zasahuje do pravomoci členských států?
Vyplývá překročení pravomoci svěřené Evropské centrální bance zejména z toho, že rozhodnutí Rady guvernérů Evropské centrální banky ze dne 6. září 2012

aa) se váže na hospodářskopolitické programy pomoci Evropského nástroje finanční stability nebo Evropského mechanismu stability (podmíněnost)?

bb) stanoví nákup státních dluhopisů jen určitých členských států (selektivnost)?

cc) stanoví nákup státních dluhopisů zemí zapojených do programů navíc k programům pomoci Evropského nástroje finanční stability nebo Evropského mechanismu stability (souběžnost)?

dd) mohlo by obcházet omezení a podmínky programů pomoci Evropského nástroje finanční stability nebo Evropského mechanismu stability (obcházení)?

b) Je rozhodnutí Rady guvernérů Evropské centrální banky ze dne 6. září 2012 o Technical features of Outright Monetary Transactions neslučitelné se zákazem měnového financování rozpočtu, zakotveným v článku 123 Smlouvy o fungování Evropské Unie?

Brání slučitelnosti s článkem 123 Smlouvy o fungování Evropské unie zejména to, že rozhodnutí Rady guvernérů Evropské centrální banky ze dne 6. září 2012

aa) nestanoví žádné kvantitativní omezení nákupu státních dluhopisů (objem)?

bb) nestanoví žádný časový odstup mezi vydáním státních dluhopisů na primárním trhu a jejich nákupem Evropským systémem centrálních bank na sekundárním trhu (utváření tržních cen)?

cc) připouští, aby byly veškeré nabyté státní dluhopisy drženy až do splatnosti (zásah do logiky trhu)?

dd) neobsahuje žádné specifické požadavky na úvěrovou kvalitu státních dluhopisů, které mají být nabyty (riziko selhání)?

ee) stanoví rovné zacházení mezi Evropským systémem centrálních bank a soukromými a jinými vlastníky státních dluhopisů (částečné prominutí dluhu)?

2. Podpůrně pro případ, že by Soudní dvůr rozhodnutí Rady guvernérů Evropské centrální banky ze dne 6. září 2012 o Technical features of Outright Monetary Transactions coby akt orgánu Evropské unie nepovažoval za způsobilý předmět žádosti podle čl. 267 odst. 1 písm. b) Smlouvy o fungování Evropské unie:

a) Je třeba článek 119 a článek 127 Smlouvy o fungování Evropské unie a články 17 až 24 Protokolu o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky vykládat tak, že Eurosystému alternativně nebo kumulativně dovolují

aa) učinit nákup státních dluhopisů závislým na existenci a dodržování hospodářskopolitických programů pomoci Evropského nástroje finanční stability nebo Evropského mechanismu stability (podmíněnost)?

bb) nakupovat státní dluhopisy jen určitých členských států (selektivnost)?

cc) nakupovat státní dluhopisy zemí zapojených do programů navíc k programům pomoci Evropského nástroje finanční stability nebo Evropského mechanismu stability (souběžnost)?

dd) obcházet omezení a podmínky programů pomoci Evropského nástroje finanční stability nebo Evropského mechanismu stability (obcházení)?

b) Je článek 123 Smlouvy o fungování Evropské unie s ohledem na zákaz měnového financování rozpočtu třeba vykládat tak, že Eurosystému alternativně nebo kumulativně dovoluje

aa) nakupovat státní dluhopisy bez kvantitativního omezení (objem)?

bb) nakupovat státní dluhopisy bez minimálního časového odstupu od jejich vydání na primárním trhu (utváření tržních cen)?

cc) všechny nabyté dluhopisy držet až do splatnosti (zásah do logiky trhu)?

dd) nabývat státní dluhopisy bez minimálních požadavků na úvěrovou kvalitu (riziko selhání)?

ee) souhlasit s rovným zacházením mezi Evropským systémem centrálních bank a soukromými a jinými vlastníky státních dluhopisů (částečné prominutí dluhu)?

ff) v časové souvislosti s vydáním státních dluhopisů členských států eurozóny vykonávat vliv na mechanismus tvorby cen vyjádřením úmyslu je koupit nebo jiným způsobem (pobídka k prvnímu nabytí)?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal du travail de Nivelles (Belgie) dne 10. února 2014 – Charlotte Rosselle v. Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM Libres)

(Věc C-65/14)

(2014/C 129/16)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal du travail de Nivelles

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Charlotte Rosselle

Žalovaní: Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM Libres)

Dobrovolný vedlejší účastník: Institut pour l'Egalité des Femmes et des Hommes (IEFH)

Předběžná otázka

Jsou oddíly 1 a 2 kapitoly III hlavy III královského nařízení ze dne 3. července 1996, kterým se provádí zákon o povinném zdravotním a nemocenském pojištění, v koordinovaném znění ze dne 14. července 1994 (arrêté royal du 3 juillet 1996 portant exécution de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994), v rozporu se směrnicí Rady 92/85/EHS ze dne 19. října 1992 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň ([1]) a se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepracované znění) ([2]) z důvodu, že nestanoví upuštění od požadavku na splnění čekací doby v případě pracovníka ve služebním poměru, jemuž bylo uděleno volno z osobních důvodů a který čerpá mateřskou dovolenou, zatímco tak stanoví v případě pracovníka ve služebním poměru, který dal výpověď, a v případě pracovníka ve služebním poměru, který byl propuštěn?

([1]) Úř. věst. L 348, s. 1; Zvl. vyd. 05/02, s. 110.
([2]) Úř. věst. L 204, s. 23.

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. února 2014 Forgital Italy SpA proti usnesení Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 4. prosince 2013 ve věci T-438/10, Forgital Italy SpA v. Rada Evropské unie

(Věc C-84/14 P)

(2014/C 129/17)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Forgital Italy SpA (zástupci: R. Mastroianni, V. Turinetti di Priero, avvocati)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie, Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit usnesení ze dne 4. prosince 2013, kterým Tribunál odmítl jako nepřípustnou žalobu ve věci T-438/10 znějící na zrušení nařízení Rady (EU) č. 566/2010 ze dne 29. června 2010, kterým se mění nařízení (ES) č. 1255/96 o dočasném pozastavení všeobecných cel společného celního sazebníku pro určité průmyslové výrobky, zemědělské produkty a produkty rybolovu (Úř. věst. L 163, s. 4), v části, v níž mění popis některého zboží, pro které se všeobecná cla společného celního sazebníku pozastavují;

— vrátit věc T-438/10 ve smyslu článku 61 statutu Soudního dvora Evropské unie Tribunálu, aby rozhodl ve věci samé;

— uložit Radě a Komisi náhradu nákladů tohoto řízení, jakož i nákladů řízení ve věci T-438/10.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Žalobkyně uplatňuje porušení článku 113 jednacího řádu Tribunálu, práva na účinnou žalobu stanoveného v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, obecné zásady účinné soudní ochrany práv a práva na obhajobu. Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení v tom, že bez návrhu uplatnil námitku nepřípustnosti žaloby podané žalobkyní ve věci T-438/10, aniž by uvedl skutkové a právní důvody, na kterých se tato námitka zakládala a aniž by umožnil účastníkům řízení vyjádřit se v tomto ohledu, jak to požaduje článek 113 jednacího řádu Tribunálu. V tomto ohledu je irelevantní okolnost, že Tribunál položil účastníkům řízení otázku týkající se vlivu jeho usnesení ze dne 5. února 2013 (věc T-551/11, BSI v. Rada) na věc T-438/10, neboť na rozdíl od závěru Tribunálu neměli účastníci řízení povinnost z této otázky dovodit, že Tribunál zvažuje možnost uplatnit námitku nepřípustnosti bez návrhu.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení týkajícího se výkladu čl. 263 čtvrtého pododstavce poslední části věty SFEU, ve spojení s obecnou zásadou účinné soudní ochrany stanovenou v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie. Nařízení (EU) č. 566/2010 ze dne 29. června 2010 nepředstavuje právní akt obsahující prováděcí opatření.

Kasační opravný prostředek podaný dne 28. února 2014 European Medical Association Asbl (EMA) proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 11. prosince 2013 ve věci T-116/11, European Medical Association v. Evropská komise

(Věc C-100/14 P)

(2014/C 129/18)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: European Medical Association Asbl (EMA) (zástupci: A. Franchi, L. Picciano, G. Gangemi, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Tribunálu Evropské unie ve věci T-116/11, vydaný dne 11. prosince 2013 a vrátit věc Tribunálu;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

EMA podala k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek proti rozsudku vydanému dne 11. prosince 2013, ve věci T-116/11, v němž Tribunál zamítl žalobu podanou EMA na základě článků 268, 272 a 340 SFEU, směřující k přiznání náhrady nákladů na zaměstnance souvisejících se smlouvami 507760 Dicoems a 507126 Cocoon.

EMA uplatňuje na podporu svého kasačního opravného prostředku následující důvody:

První důvod kasačního opravného prostředku. Chybný výklad smluvních ustanovení a právních norem a zjevně nesprávné posouzení důkazů.

EMA má za to, že rozsudek je stižen vadou spočívající v chybném výkladu smluvních ustanovení a použitelných právních norem, jakož i ve zjevně nesprávném posouzení důkazů, neboť v něm bylo shledáno, že Komise dospěla k závěru, že některé vyúčtované avšak dosud neuhrazené náklady nenesla EMA a nebyly zaznamenány do účetnictví navrhovatelky k datu vydání osvědčení o auditu ve smyslu belgických účetních norem.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku. Zjevně nesprávné posouzení důkazů a chybějící odůvodnění.

EMA je názoru, že několik částí rozsudku je stiženou závažnými procesními vadami, neboť neobsahují odůvodnění nebo je odůvodnění nedostačující či rozporuplné. Krom toho se Tribunál podle jejího názoru dopustil četných opomenutí nebo zjevných chyb při posuzování důkazů předložených v této věci. Z napadeného rozsudku vyplývá, že Tribunál často opomněl posoudit důkazní materiál předložený EMA a *de facto* nerozhodl o návrzích uvedených žalobkyní v žalobě a v replice. Tribunál v mnoha ohledech bezpodmínečně vycházel ze závěrů závěrečné zprávy o účetním auditu, který byl proveden pro Komisi v souvislosti se smlouvami Cocoon a Dicoems, přestože tyto závěry EMA zpochybnila v rámci své žaloby ve věci samé.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku. Chybné uplatnění zásady dobré víry a loajální spolupráce při plnění smlouvy.

EMA má za to, že Tribunál nesprávně posoudil belgické právo, pokud jde o uplatnění zásady dobré víry a loajální spolupráce při plnění smlouvy. Při provádění projektů Dicoems a Cocoon nesplnila Komise své kontrolní povinnosti uvedené v článku 11.3.4 všeobecných smluvních podmínek, který zvláštní způsobem stanoví povinnost Komise dohlížet na vědecké, technologické a finanční provádění projektů. Tribunál měl neprávem za to, že Komise neporušila svou kontrolní povinnost ani žádné konkrétní smluvní ustanovení, a že tedy správně s okamžitou platností vypověděla obě smlouvy týkající se projektů Dicoems a Cocoon, přičemž zároveň zamítl žádost o náhradu škody vzniklé ze smlouvy.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku. Porušení zásad práva Společenství.

EMA namítá četná porušení práva Společenství, jichž se údajně dopustil Tribunál, týkající se zejména nesprávného uplatnění zásad proporcionality a zákazu diskriminace, jakož i práva žalobkyně na obhajobu.

Žaloba podaná dne 10. března 2014 – Spolková republika Německo v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-113/14)

(2014/C 129/19)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze, A. Wiedmann, zmocněnci)

Žalovaní: Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit článek 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013 kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ([1]),

— zrušit článek 2 nařízení Rady (EU) č. 1370/2013 ze dne 16. prosince 2013, kterým se určují opatření týkající se stanovení některých podpor a náhrad v souvislosti se společnou organizací trhů se zemědělskými produkty ([2]), který odkazuje na článek 7 nařízení (EU) č. 1308/2013,

— konstatovat zachování účinků uvedených ustanovení do nabytí účinnosti právní úpravy přijaté na vhodném právním základě,

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Spolková republika Německo se domáhá zrušení článku 7 nařízení (EU) č. 1308/2013. Nařízení (EU) č. 1308/2013 bylo přijato ve svém celku k zajištění společné organizace zemědělských trhů na základě čl.. 43 odst. 2 SFEU.

Podle názoru spolkové vlády se však v případě ustanovení článku 7 nařízení (EU) č. 1308/2013 jedná o takzvané „opatření ke stanovení cen" ve smyslu čl. 43 odst. 3 SFEU. Spolková vláda proto zastává názor, že článek 7 nařízení (EU) č. 1308/2013 neměl být přijat na základě čl. 43 odst. 2 SFEU, nýbrž na základě čl. 43 odst. 3 SFEU. Podle názoru spolkové vlády spočívá tudíž článek 7 nařízení (EU) č. 1308/2013 na nesprávném právním základě.

Podle názoru spolkové vlády je proto v zájmu právní jistoty a jasnosti nutno zrušit rovněž článek 2 nařízení (EU) č. 1370/2013, který odkazuje na článek 7 nařízení (EU) č. 1308/2013. Článek 2 nařízení (EU) č. 1370/2013 přispívá svým odkazem na ustanovení článku 7 nařízení (EU) č. 1308/2013, které musí být podle názoru spolkové vlády zrušeno, k vytvoření nesprávného dojmu, že toto ustanovení spočívá na správném právním základě a je v souladu s právem.

Podle názoru spolkové vlády je navíc k ochraně vyšších zájmů, z důvodů ochrany důvěry zemědělských podniků, jakož i obecně z důvodů právní jistoty podle článku 264 odst. 2 SFEU třeba konstatovat zachování účinků uvedených právních přepisů až do nabytí účinnosti právních předpisů přijatých na vhodném právním základě.

([1]) Úř. věst. L 347, s. 671.
([2]) Úř. věst. L 346, s. 12.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. března 2014 – El Corte Inglés v. OHIM – Technisynthese (BTS)

(Věc T-592/10) ([1])

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství BTS — Starší obrazové ochranné známky Společenství a starší národní obrazové ochranné známky TBS — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2014/C 129/20)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: původně M. López Camba a J. L. Rivas Zurdo, poté J. L. Rivas Zurdo, E. Seijo Veiguela a I. Munilla Muñoz, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Technisynthese SARL (Saint-Pierre-Montlimart, Francie)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 23. září 2010 (věc R 1380/2009-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi Technisynthese SARL a El Corte Inglés, SA.

Výrok

1. *Žaloba se zamítá.*

2. *El Corte Inglés, SA se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 80, 12.3.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. března 2014 – American Express Marketing & Development v. OHIM (IP ZONE)

(Spojené věci T-102/11 a T-369/12 až T-371/12) ([1])

„Ochranná známka Společenství — Přihlášky slovních ochranných známek Společenství IP ZONE, EUROPE IP ZONE, IP ZONE EUROPE a EUROPEAN IP ZONE — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2014/C 129/21)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: American Express Marketing & Development Corp. (New York, New York, Spojené státy) (zástupci: V. Spitz, A. Gaul, T. Golda a S. Kirschstein-Freund, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: J. Crespo Carrillo a P. Bullock, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloby podané proti rozhodnutím druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 1. prosince 2010 (věc R 1125/2010-2) a ze dne 12. června 2012 (věci R 1451/2011-2, R 1452/2011-2 a R 1453/2011-2) týkajícím se přihlášek označení IP ZONE a označení EUROPE IP ZONE, IP ZONE EUROPE a EUROPEAN IP ZONE jako ochranných známek Společenství

Výrok

1) *Žaloby se zamítají.*

2) *Společnosti American Express Marketing & Development Corp. se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 130, 30.4.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. března 2014 – B. al-Asád v. Rada

(Věc T-202/12) ([1])

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření vůči Sýrii — Zmrazení finančních prostředků — Zařazení jednotlivce na seznam dotčených osob — Osobní vztahy se stoupenci režimu — Právo na obhajobu — Spravedlivý proces — Povinnost odůvodnění — Důkazní břemeno — Právo na účinnou soudní ochranu — Proporcionalita — Právo na vlastnictví — Právo na soukromý život“

(2014/C 129/22)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bušra al-Asád (Damašek, Sýrie) (zástupci: G. Karouni a C. Dumont, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: G. Étienne a M. M. Joséphidès, zmocněnci)

Předmět věci

Částečné zrušení prováděcího rozhodnutí Rady 2012/172/SZBP ze dne 23. března 2012, kterým se provádí rozhodnutí 2011/782/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. L 87, s. 103) v rozsahu, v němž bylo uvedeno jméno žalobkyně na seznamu osob a entit, na která se použijí tato omezující opatření.

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Bušře al-Asád se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 217, 21.7.2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. března 2014 – Tubes Radiatori v. OHIM – Antrax It (Radiátory)

(Věc T-315/12) ([1])

„(Průmyslový) vzor Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující topný radiátor — Starší (průmyslový) vzor — Důvod neplatnosti — Absence individuální povahy — Absence odlišného celkového dojmu — Článek 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002 — Saturace v daném oboru — Povinnost uvést odůvodnění“

(2014/C 129/23)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Tubes Radiatori Srl (Resana, Itálie) (zástupci: S. Verea, K. Muraro, M. Balestriero a P. Menapace, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: původně F. Mattina, poté P. Bullock, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Antrax It Srl (Resana) (zástupce: L. Gazzola, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu OHIM ze dne 3. dubna 2012 (věc R 953/2011-3) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Antrax It Srl a Tubes Radiatori Srl.

Výrok

1. *Rozhodnutí třetího odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 3. dubna 2012 (věc R 953/2011 3) se zrušuje.*

2. *Žaloba se ve zbývající části zamítá.*

3. *OHIM ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Tubes Radiatori Srl.*

4. *Společnost Antrax It Srl ponese vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 273, 8.9.2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. března 2014 – Globosat Programadora v. OHIM – Sport TV Portugal (SPORT TV INTERNACIONAL)

(Věc T-348/12) ([1])

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství SPORT TV INTERNACIONAL — Starší národní obrazová ochranná známka SPORTV — Relativní důvod pro zamítnutí — Důkaz o užívání starší ochranné známky — Článek 42 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 a pravidlo 22 nařízení (ES) č. 2868/95“

(2014/C 129/24)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Globosat Programadora Ltda (Rio de Janeiro, Brazílie) (zástupce: S. Micallef, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Sport TV Portugal, SA (Lisabon, Portugalsko) (zástupci: B. Braga da Cruz a J. Pimenta, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne .23. května 2012 (věc R 2079/2010-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Globosat Programadora Ltda a Sport TV Portugal, SA.

Výrok

1. *Žaloba se zamítá.*

2. *Společnosti Globosat Programadora Ltda se uloží náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 311, 13. 10. 2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. března 2014 – Borrajo Canelo v. OHIM – Tecnoazúcar (PALMA MULATA)

(Věc T-381/12) ([1])

„Ochranná známka Společenství — Řízení o zrušení — Slovní ochranné známka Společenství PALMA MULATA — Skutečné užívání — Článek 15 odst. 1 písm. a) a čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 — Podoba, která se liší v jednotlivostech neměnících rozlišovací způsobilost“

(2014/C 129/25)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: Ana Borrajo Canelo (Madrid, Španělsko), Carlos Borrajo Canelo (Madrid) a Luis Borrajo Canelo (Madrid) (zástupce: A. Gómez López, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Schifko, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Tecnoazúcar (Havana, Kuba) (zástupce: J. Carbonell Callicó, advokát)

Předmět věci

Žaloba proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 21. května 2012 (věc R 2265/2010-2) týkajícímu se řízení o neplatnosti mezi Anou Borrajo Canelo, Carlosem Borrajo Canelem a Luisem Borrajo Canelem na jedné straně a společností Tecnoazúcar na straně druhé.

Výrok

1. *Žaloba se zamítá.*

2. *Aně Borrajo Canelo, Carlosi Borrajo Canelovi a Luisi Borrajo Canelovi se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 343, 10. 11. 2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. března 2014 – Heinrich v. OHIM – Komise (European Network Rapid Manufacturing)

(Věc T-430/12) ([1])

„Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Společenství European Network Rapid Manufacturing — Absolutní důvod pro zamítnutí — Napodobení emblému mezinárodní mezivládní organizace — Článek 7 odstavec 1 písm. h) nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 6b Pařížské úmluvy“

(2014/C 129/26)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Heinrich Beteiligungs GmbH (Witten, Německo) (zástupce: A. Theis, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Evropská komise

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 5. července 2012 (věc R 793/2011-1) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Evropskou komisí a Heinrich Beteiligungs GmbH.

Výrok

1. *Žaloba se zamítá.*

2. *Heinrich Beteiligungs GmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM).*

([1]) Úř. věst. C 355, 17. 11. 2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. března 2014 – Alsteens v. Komise

(Věc T-373/13 P) ([1])

„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Prodloužení smlouvy — Zjevná nepřípustnost žaloby — Právo být vyslechnut — Oddělitelnost dodatku o prodloužení smlouvy“

(2014/C 129/27)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Geoffroy Alsteens (Marcinelle, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, D. de Abreu Caldas a J. N. Louis, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: J. Currall a D. Martin, zmocněnci)

Předmět

Kasační opravný prostředek proti usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (třetího senátu) ze dne 8. května 2013, Alsteens v. Komise (F-87/12), a směřující ke zrušení tohoto usnesení.

Výrok

1) *Usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (třetího senátu) ze dne 8. Května 2013, Alsteens v. Komise (F-87/12), se zrušuje.*

2) *Věc se vrací Soudu pro veřejnou službu.*

3) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

([1]) Úř. věst. C 325, 9.11.2013.

Žaloba podaná dne 15. ledna 2014 – Argo Development and Manufacturing v. OHIM – Clapbanner (Advertising articels)

(Věc T-41/14)

(2014/C 129/28)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Argo Development and Manufacturing Ltd (Ra'anana, Izrael) (zástupce: B. Brisset, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Clapbanner Ltd (Londýn, Spojené království)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí třetího odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 22. října 2013 ve věci R 981/2012-3;

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství, jenž je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: (Průmyslový) vzor výrobku „advertising articels" – zapsaný pod číslem 1 684 325-0001

Majitelka (průmyslového) vzoru Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Účastnice řízení navrhující prohlášení neplatnosti (průmyslového) vzoru Společenství: Žalobkyně

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: Bylo tvrzeno, že (průmyslový) vzor postrádal novost (článek 5 nařízení (ES) č. 6/2002) a individuální povahu (článek 6 nařízení (ES) č. 6/2002)

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Prohlášení napadeného (průmyslového) vzoru Společenství za neplatný

Rozhodnutí odvolacího senátu: Vyhovění odvolání a zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti

Dovolávané žalobní důvody: Porušení článků 4, 5 a 6 nařízení (ES) č. 6/2002

Žaloba podaná dne 13. ledna 2014 – Heidrick & Struggles International v. OHIM (THE LEADERSHIP COMPANY)

(Věc T-43/14)

(2014/C 129/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Heidrick & Struggles International, Inc. (Chicago, Spojené státy) (zástupce: A. Norris, Barrister)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 10. října 2013 ve věci R 338/2013 2

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „THE LEADERSHIP COMPANY“ pro služby zařazené do tříd 35 a 44 – přihláška ochranné známky Společenství č. 11 031 457

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí zápisu přihlašované ochranné známky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a čl. 7 odst. 2 nařízení 207/2009 ([1])

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 20. ledna 2014 – Ludwig-Bölkow-Systemtechnik v. Komise

(Věc T-53/14)

(2014/C 129/30)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH (Ottobrunn, Německo) (zástupci: M. Núñez Müller a T. Becker, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— konstatoval, že žalobkyně v rámci smluv SES6-CT-2004-502596 (HyWays), SES6-CT-2005-019813 (HyApproval) a SES6-CT-2005-513542 (HarmonHy) uzavřenými mezi Komisí a žalobkyní a jinými, vypočítala své náklady na projekt v souladu s platnými smluvními ustanoveními, zejména s článkem II.19 všeobecných podmínek a Komise tedy porušila své smluvní povinnosti, když při vydávání svých oznámení o dluhu č. 3241314522 a 3241315423 (HyWays), č. 3241314527 a 3241314526 (HyApproval), jakož i č. 3241314519 a 3241313756 (HarmonHy) vypočítala náklady na projekt žalobkyně odlišným způsobem,

— konstatoval, že žalobkyně obdržela v rámci smlouvy SES6-CT-2004-502596 (HyWays) pouze finanční příspěvek Společenství ve výši 495 269,48 eur a Komise při vydávání svých oznámení o dluhu č. 3241314522 a 3241315423 tedy nesprávně vycházela z toho, že žalobkyni byl poskytnut finanční příspěvek ve výši 604 240,79 eur,

— konstatoval, že náklady, které Komise v rámci smlouvy SES-CT-2005-019813 (HyApproval) překlasifikovala na základě Final Audit Report ze dne 15. července 2011 z Management (MGT) na Research (RTD), jsou ve skutečnosti náklady na Management,

— konstatoval, že žalobkyně není povinna zaplatit v rámci výše uvedených smluv náhradu škody (*Liquidated damages*) podle článku II.30 všeobecných podmínek,

— konstatoval, že Komise vydala neprávem výše uvedená oznámení o dluhu, s výjimkou částky ve výši 1 323,02 eur týkající se oznámení o dluhu č. 3241314523 (HyWays), částky ve výši 3 870,02 eur týkající se oznámení o dluhu č. 3241314527 (HyApproval), jakož i částky ve výši 16 868,66 eur týkající se oznámení o dluhu č. 3241314519 (HarmonHy) a že žalobkyně Komisi nedluží částky uvedené v těchto oznámeních o dluhu s výjimkou zde uvedených částek,

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod

Žalobkyně uvádí v rámci prvního žalobního důvodu, že použila metodu výpočtu svých nákladů na projekt, která je v souladu s článkem II.19 všeobecných podmínek sporných smluv. Proto se domnívá, že Komise nebyla oprávněna zpochybnit jí uplatněnou metodu výpočtu nákladů na projekt a použít při vydávání sporných oznámení o dluhu odchylnou metodu výpočtu.

2. Druhý žalobní důvod

Žalobkyně zde uvádí, že žalobkyně obdržela v projektu HyWays jen finanční částku ve výši 495 269,48 eur. Komise při vydávání oznámení o dluhu v důsledku toho vycházela neprávem z toho, že žalobkyni byl poskytnut finanční příspěvek ve výši 604 240,79 eur.

3. Třetí žalobní důvod

Žalobkyně uvádí v rámci třetího žalobního důvodu, že Komise v projektu HyApproval neprávem překlasifikovala některé náklady z kategorie „Management" na „Research".

4. Čtvrtý žalobní důvod

Žalobkyně zde uvádí, že Komise nemá právo od ní požadovat náhradu škody podle článku II.30 všeobecných podmínek sporných smluv.

Žaloba podaná dne 24. ledna 2014 – Evyap v. OHIM – Megusta Trading (DURU)

(Věc T-56/14)

(2014/C 129/31)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evyap Sabun Yağ Gliserin Sanayi ve Ticaret A.Ş. (Istanbul, Turecko) (zástupce: J. Güell Serra, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Megusta Trading GmbH (Zürich, Švýcarsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 6. listopadu 2013 ve věci R 1861/2012-4;

— uložil žalovanému náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: černobílá obrazová ochranná známka pro výrobky zařazené do třídy 3 – přihláška ochranné známky Společenství č. 10 185 148

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: národní ochranné známky č. 225 515, 192 722, 29 149, 31 665 a mezinárodní zápis č. 802 256 pro výrobky zařazené do třídy 3

Rozhodnutí námitkového oddělení: zamítnutí námitek v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 27. ledna 2014 – Stührk Delikatessen Import v. Komise

(Věc T-58/14)

(2014/C 129/32)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Stührk Delikatessen Import GmbH & Co. KG (Marne, Německo) (zástupce: J. Sparr, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil za neplatné rozhodnutí Komise ze dne 27. listopadu 2013 ve věci AT. 39633 – Krevety – C(2013)8286 final, které bylo doručeno žalobkyni dne 29. listopadu 2013, v rozsahu, ve kterém se týká žalobkyně;

— podpůrně zcela zrušil peněžitou pokutu uloženou žalobkyni;

— dále podpůrně snížil pokutu uloženou žalobkyni a stanovil pokutu, jejíž výše nepřekročí 188 300 eur;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně mimo jiné následující žalobní důvody:

— Komise nesprávně usoudila, že se žalobkyně účastnila celkové kartelové dohody v Nizozemsku, Belgii, Francii a Německu, jelikož žalobkyně se řídila jen cenovým rámcem pro odběratele v severním Německu, který byl stanoven dvěma tržně významnými podniky, a tedy se účastnila pouze místně a věcně úzce omezené protisoutěžní dohody.

— Žalobkyně tvrdí, že nepodporovala Komisí zjištěné cenové a množstevní dohody, jakož i dohody o rozdělení trhu ostatních účastníků pro trhy v Nizozemsku, Belgii a Francii, ani o nich nevěděla.

— Žalobkyně uvádí, že Komise správně zjištěné skutečnosti zčásti nevzala v úvahu a zčásti bez ohledu na jejich datum a obsah nesprávně zhodnotila. Žalobkyně v této souvislosti vytýká také nepřihlédnutí k řadě polehčujících skutečností v rámci určení výše pokuty.

— Žalobkyně dále zastává názor, že jsou pokyny Komise o metodě pro stanovování pokut z roku 2006 a jejich uplatňování protiprávní a porušují zásadu určitosti, jakož i rámec pro stanovování pokut určený tvůrcem nařízení.

— Podpůrně se žalobkyně odvolává na to, že se Komise ve sporném řízení podstatně odchýlila od metodiky pokynů o metodě pro stanovování pokut. Tím nedodržela pravidla, kterými je v důsledku vydání pokynů o metodě pro stanovování pokut sama vázána a tedy překročila svůj prostor pro uvážení. Komise dále v dotčeném řízení pokuty účastníků stanovila svévolně a hlavním účastníkům a iniciátorům Komisí zjištěné celkové kartelové dohody oproti svým vlastním zjištěním o konkrétní závažnosti porušení poskytla vyšší zmírnění než žalobkyni.

Žaloba podaná dne 23. ledna 2014 – Blackrock v. OHIM (INVESTING FOR A NEW WORLD)

(Věc T-59/14)

(2014/C 129/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Blackrock, Inc. (New York, Spojené státy) (zástupci: S. Malynicz, Barrister, K. Gilbert a M. Blair, Solicitors)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 31. října 2013 ve věci R 573/2013-1;

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „INVESTING FOR A NEW WORLD“ pro služby zapsané do tříd 35 a 36 – přihláška ochranné známky Společenství č. 11 144 706

Rozhodnutí průzkumového referenta: Nezapsání přihlašované ochranné známky z důvodu nezpůsobilosti

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 28. ledna 2014 – Monster Energy v. OHIM – Balaguer (icexpresso + energy coffee)

(Věc T-61/14)

(2014/C 129/34)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Monster Energy Company (Corona, Spojené státy americké) (zástupce: P. Brownlow, Solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Luis Yus Balaguer (Movera, Španělsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 15. listopadu 2013 ve věci R 821/2013-2;

— uložil žalovanému náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: další účastník řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka obsahující slovní prvky „icexpresso + energy coffee" pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 30, 32 a 35 – přihláška ochranné známky Společenství č. 9 950 403

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: starší ochranné známky: přihlášky ochranných známek Společenství č. 8 445 711, č. 8 815 722 a č. 8 815 748 pro výrobky zařazené do tříd 5 a 32

Rozhodnutí námitkového oddělení: zamítnutí námitky v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: odmítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce Společenství.

Žaloba podaná dne 29. ledna 2014 – Post Bank Iran v. Rada

(Věc T-68/14)

(2014/C 129/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Post Bank Iran (Teherán, Írán) (zástupce: D. Luff, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil odstavec 1 přílohy rozhodnutí Rady 2013/661/SZBP ze dne 15. listopadu 2013, kterým se mění rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 306, s. 18);

— zrušil odstavec 1 přílohy prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1154/2013 ze dne 15. listopadu 2013, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 306, s. 3);

— prohlásil, že se čl. 20 odst. 1 písm. c) rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ([1]), ve znění čl. 1 odst. 7 rozhodnutí Rady 2012/35/SZBP ([2]) ze dne 23. ledna 2012 a čl. 23 odst. 2 písm. d) a čl. 46 odst. 2 nařízení 267/2012 ([3]) ze dne 23. března 2012 na žalobkyni nepoužijí;

— uložil žalované náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Tribunál je příslušný k přezkoumání odstavce 1 přílohy rozhodnutí Rady 2013/661/SZBP, jakož i odstavce 1 přílohy prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1154/2013 a jejich souladu s obecnými zásadami Evropského práva.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP pozměněné čl. 1 odst. 7 rozhodnutí Rady 2012/35/SZBP ze dne 23. ledna 2012 a nařízení Rady č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 porušují právo EU a měla by být prohlášena za nepoužitelná na žalobkyni, čímž by byly určeny za neplatná rozhodnutí Rady 2013/661/SZBP ze dne 15. listopadu 2013 a prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1154/2013 ze dne 15. listopadu 2013, které z nich vycházejí, a to z těchto důvodů:

   — Článek 46 odst. 2 nařízení Rady č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 porušuje článek 215 SFEU, jelikož umožňuje Radě rozhodnout o sankcích vůči žalobkyni bez dodržení postupu stanoveného v článku 215 SFEU.

   — Článek 20 odst. 1 písm. c) rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP, pozměněného čl. 1 odst. 7 rozhodnutí Rady 2012/35/SZBP ze dne 23. ledna 2012 a čl. 23 odst. 2 písm. d) nařízení č. 267/2013 ze dne 23. března 2012 porušují základní lidská práva chráněná články 2, 21 a 23 SEU a Listinou základních práv EU, protože udělují Radě pravomoc volného uvážení při rozhodování o otázce, kterou osobu a subjekt chce Rada sankcionovat, když Rada rozhodne, že takováto osoba nebo subjekt podporují íránskou vládu.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Rada se dopustila nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu, když přijala rozhodnutí Rady 2013/661/SZBP ze dne 15. listopadu 2013 a prováděcí nařízení (EU) č. 1154/2013 ze dne 15. listopadu 2013 v rozsahu, v jakém se týkají žalobkyně, a to z těchto důvodů:

   — Konkrétní důvod zařazení Post Bank Iran na seznam není odůvodněný. Žalobkyně jasně popřela, že by poskytovala finanční podporu íránské vládě. Navíc žalobkyně Íránu neposkytovala podporu v šíření jaderných zbraní. Proto nebyly splněny požadavky čl. 20 odst. 1 písm. c) rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP (následně pozměněného čl. 1 odst. 7 rozhodnutí Rady 2012/35/SZBP ze dne 23. ledna 2012, čl. 1 odst. 8 rozhodnutí Rady 2012/635/SZBP ze dne 15. října 2012 a čl. 1 odst. 2 rozhodnutí Rady 2012/829/SZBP ze dne 21. prosince 2012) a požadavky čl. 23 odst. 2 písm. d) nařízení Rady (EU) č. 267/2012 (následně pozměněného čl. 1 odst. 11 nařízení Rady č. 1263/2012 ze dne 21. prosince 2012).

   — Sankcionováním Post Bank Iran pouze na základě důvodu, že je to vládou vlastněná společnost, Rada diskriminovala žalobkyni ve srovnání s jinými íránskými společnostmi ve veřejném vlastnictví, které nejsou sankcionovány. Takovým postupem Rada porušila zásady rovnosti, zákazu diskriminace a řádné správy.

   — Rada neuvedla přiměřené odůvodnění svého rozhodnutí o setrvání žalobkyně na seznamu sankcionovaných subjektů. Odkazujíc na „dopad opatření v kontextu cílů politiky Unie“ Rada opomenula specifikovat druh dopadu, na který odkazuje, a jak mají opatření zajistit takový dopad.

   — Ponecháním žalobkyně na seznamu sankcionovaných společností Rada zneužila své pravomoci. Rada prakticky odmítla podřídit se rozsudku Tribunálu ve věci T-13/11. Rada ohrozila institucionální strukturu Evropské unie a právo žalobkyně na spravedlnost a její uplatnění. Rada se také vyhnula vlastní odpovědnosti a povinnostem podle rozhodnutí Rady 2013/661/SZBP ze dne 15. listopadu 2013 a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1154/2013 ze dne 15. listopadu 2013, jak Tribunál jasně specifikoval Radě ve svém výše uvedeném rozsudku.

   — Rada porušila zásadu legitimního očekávání, když se nepodřídila rozsudku Tribunálu, jehož byla účastníkem proti žalobkyni a v němž Rada neuspěla, když se nepodřídila ani odůvodnění rozsudku, když se dopustila nesprávného skutkového posouzení týkajícího se podnikání žalobkyně a její údajné úlohy ve vztahu k íránské vládě, když neprovedla žádný přezkum týkající se skutečné úlohy a podnikání žalobkyně v Íránu, ačkoli to bylo uvedeno Tribunálem jako důležitý aspekt režimu sankcí EU vůči Íránu a když zachovala sankce i po 20. lednu 2014, což je datum, kdy EU rozhodla o souhlasu s činnostmi vytvářejícími pro Írán zisky, jelikož Írán nadále není považován za zapojený do činností šíření jaderných zbraní.

— Rada porušila zásadu proporcionality. Sankce jsou zaměřeny na činnosti Íránu v šíření jaderných zbraní. Rada neprokázala a nemůže prokázat, že žalobkyně přímo či nepřímo poskytovala podporu šíření jaderných zbraní v Íránu. Rada už ani netvrdí, že žalobkyně konkrétně napomáhá šíření jaderných zbraní v Íránu. Vzhledem k nedostatku vlivu sankcí na šíření jaderných zbraní, cíl sankcí neodůvodňuje zrušení výhod vyplývajících žalobkyni z rozsudku Tribunálu, ani tlak vyvolaný na celkový systém soudní ochrany v EU, natož porušení vlastnického práva žalobkyně a jejího práva na výkon podnikání. Tento závěr je podpořen přijetím nařízení Rady o zrušení některých sankcí ze dne 20. ledna 2014, které vycházelo z konstatování, že Írán se už nezapojuje do činností šíření jaderných zbraní.

([1]) Rozhodnutí Rady 2010/413/CFSP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39).

([2]) Rozhodnutí Rady 2012/35/SZBP ze dne 23. ledna 2012 , kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 19, s. 22).

([3]) Nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, s. 1)

Action brought on 30 January 2014 – Swatch v OHIM – Panavision Europe (SWATCHBALL)

(Case T-71/14)

(2014/C 129/36)

Language in which the application was lodged: English

Parties

Applicant: Swatch AG (Biel, Switzerland) (represented by: P. González-Bueno Catalán de Ocón, lawyer)

Defendant: Office for Harmonisation in the Internal Market (Trade Marks and Designs)

Other party to the proceedings before the Board of Appeal: Panavision Europe Ltd (Greenford, United Kingdom)

Form of order sought

The applicant claims that the Court should:

— Annul the decision of the Second Board of Appeal of the Office for Harmonisation in the Internal Market (Trade Marks and Designs) of 11 November 2013 given in Case R 470/2012-2.

Pleas in law and main arguments

Applicant for a Community trade mark: The other party to the proceedings before the Board of Appeal

Community trade mark concerned: The word mark „SWATCHBALL“ for goods and services in Classes 9, 35, 41 and 42 – Community trade mark application No 6 543 524

Proprietor of the mark or sign cited in the opposition proceedings: The applicant

Mark or sign cited in opposition: International Registrations and Community trade mark registrations of the figurative mark containing the verbal element „swatch“ and the word mark „SWATCH“

Decision of the Opposition Division: Rejected the opposition

Decision of the Board of Appeal: Dismissed the appeal

Pleas in law: Infringement of Articles 8(1)(b) and 8(5) CTMR.

Žaloba podaná dne 7. února 2014 – Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada

(Věc T-87/14)

(2014/C 129/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Teherán, Írán); Hafize Darya Shipping Lines (HDSL) (Teherán); Khazar Shipping Lines (Anzali Free Zone, Írán); IRISL Europe GmbH (Hamburk, Německo); IRISL Marine Services and Engineering Co. (Qeshm Island, Írán); Irano Misr Shipping Co. (Teherán); Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID) (Teherán); Shipping Computer Services Co. (Teherán); Soroush Sarzamin Asatir Ship Management (Teherán); South Way Shipping Agency Co. Ltd (Teherán); a Valfajr 8th Shipping Line Co. (Teherán) (zástupci: F. Randolph, QC, M. Lester, Barrister, a M. Taher, Solicitor)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhují, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Rady 2013/685/SZBP ze dne 26. listopadu 2013, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 316, s. 46), a prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1203/2013 ze dne 26. listopadu 2013, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 316, s. 1), v rozsahu, v němž se týkají žalobkyň;

— určil, že rozhodnutí Rady 2013/497/SZBP ze dne 10. října 2013, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 272, s. 46), a nařízení Rady (EU) č. 971/2013 ze dne 10. října 2013, kterým se mění nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 272, s. 1), je nepoužitelné;

— uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně vznášejí „námitku protiprávnosti“ ve snaze o prohlášení říjnových opatření za protiprávní v rozsahu, v němž postrádají platný právní základ, porušují legitimní očekávání žalobkyň a zásady neodvolatelnosti, právní jistoty, *non bis in idem* a překážky věci rozsouzené, diskriminují společnost IRISL a neodůvodněně nebo nepřiměřeně porušují její základní práva, porušují právo žalobkyň na obhajobu a představují zneužití pravomoci ze strany Rady.

Na podporu zrušení napadených opatření předkládají žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že pro napadená opatření neexistuje platný právní základ.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Rada se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když do svého rozhodnutí zahrnula každou z žalobkyň.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Rada porušila právo žalobkyň na obhajobu.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že napadená opatření porušují legitimní očekávání žalobkyň a zásadu neodvolatelnosti, právní jistoty, překážky věci rozsouzené, *non bis in idem* a zákazu diskriminace.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že napadená opatření bezdůvodně a nepřiměřeně porušují základní práva žalobkyň, zejména jejich právo na dobrou pověst a právo na respektování jejich vlastnictví.

Žaloba podaná dne 13. února 2014 – Harry's New York Bar v. OHIM – Harrys Pubar (HARRY'S NEW YORK BAR)

(Věc T-97/14)

(2014/C 129/38)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Harry's New York Bar SA (Paříž, Francie) (zástupce: S. Arnaud, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Harrys Pubar AB (Göteborg, Švédsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 14. listopadu 2013 ve spojených věcech R 1038/2012-1 a R 1045/2012-1;

— uložil žalovanému náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „HARRY'S NEW YORK BAR" pro výrobky a služby zařazené do tříd 25, 30, 32 a 43 – přihláška ochranné známky Společenství č. 3 383 445

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: Švédské ochranné známky čísel 356 009, 320 026, 315 142, 55 6513-1066 pro výrobky a služby zařazené do tříd 25 a 42

Rozhodnutí námitkového oddělení: Částečné vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: Částečné vyhovění odvolání ve věci R 1038/2012-1 a zamítnutí odvolání ve věci R 1045/2012-1

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a článku 4 nařízení o ochranné známce společenství.

Žaloba podaná dne 14. února 2014 – Řecká republika v. Komise

(Věc T-107/14)

(2014/C 129/39)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Řecká republika (zástupci: I. Chalkias, E. Leutheriotou a A. Vasilopoulou)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil prováděcí rozhodnutí Komise 2013/763/EU ze dne 12. prosince 2013, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) [oznámené pod číslem C(2013) 8743] a zveřejněné v Úředním věstníku L 338/2013, v kapitolách, které z financování Evropskou unií vylučují výdaje: a) v celkové výši 78 813 783,87 eur, vynaložené Řeckou republikou v oblasti jednotné platby během hospodářských let 2008-2010 a b) ve výši 22 230 822,10 eur, vynaložené Řeckou republikou v oblasti podmíněnosti během hospodářských let 2006-2010;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1. Stran opravy uplatněné napadeným rozhodnutím v rámci režimu jednotné platby podle nařízení č. 1782/2003 ([1]) (platební nároky):

První žalobní důvod směřující ke zrušení

— Chybějící právní základ pro uplatnění oprav ve vztahu k výpočtu nároků na jednotnou platbu a rozdělení vnitrostátní rezervy a nesprávný výklad a uplatnění článků 42 a 43 nařízení č. 1782/2003, článků 21 a 28 odst. 1 a 2 nařízení č. 795/2004 ([2]) a článku 231 nařízení č. 1290/2005 ([3]);

— Protiprávní uplatnění paušálních oprav v rámci režimu jednotné platby z důvodu chybějícího platného právního základu k uplatnění dřívějších pokynů obsažených v dokumentu VI/5530/1997 na novou SZP a na režim jednotné platby; nebo alternativně uplatnění dřívějších pokynů na novou SZP představuje nesprávné užití posuzovací pravomoci Evropské unie v oblasti finančních oprav, které zároveň znatelně porušuje zásadu proporcionality.

Druhý žalobní důvod směřující ke zrušení, týkající se zohlednění všech krmných ploch při výpočtu referenční částky:

— Komise navrhuje paušální opravu 5 % v rozporu se zásadami právní jistoty a proporcionality, a překračuje tak meze své posuzovací pravomoci, ačkoli by neměla navrhnout žádnou opravu nebo by měla opravu omezit na 2 %.

Třetí žalobní důvod směřující ke zrušení, týkající se zohlednění všech krmných ploch při výpočtu referenčních částek:

— Porušení článku 4 nařízení č. 2529/2001, což má za následek to, že základ pro výpočet navrhované paušální opravy je nesprávný, neboť oprava se musí omezit na částku 162 920 267,28 eur pro rok 2007, na 162 528 761,38 eur pro rok 2008 a na 161 343 586,94 eur pro rok 2009.

Čtvrtý žalobní důvod směřující ke zrušení, týkající se rozdělení vnitrostátní rezervy:

— Chybný výklad článku 42 nařízení č. 1782/2003 a článku 21 nařízení č. 795/2004 (kritéria rozdělení vnitrostátní rezervy) a nesprávné posouzení skutkového stavu.

Pátý žalobní důvod směřující ke zrušení, týkající se rozdělení vnitrostátní rezervy:

— Chybějící podmínky pro uplatnění nařízení č. 1290/2005, neboť závěry Komise ohledně vnitrostátních kritérií pro rozdělování vnitrostátní rezervy neporušují toto nařízení;

— Chybný výklad a uplatnění článku 31 nařízení č. 1290/2005 a pokynů obsažených v dokumentu VI/5530/1997, neboť i za předpokladu, že výtky uplatněné Komisí ohledně kritérií pro rozdělování vnitrostátní rezervy jsou opodstatněné, nevedly k vyplacení částek neoprávněným osobám a nevyvolaly riziko ztráty pro Fond; dále předmětné výtky nesouvisí s neprovedením klíčové kontroly, a tudíž neodůvodňují uplatnění paušální opravy 10 %.

2. Stran opravy uplatněné napadeným rozhodnutím v oblasti podmíněnosti:

Šestý žalobní důvod směřující ke zrušení:

— Dokument Komise AGRI-2005-64043, který byl přijat dne 9. června 2006, nemůže představovat právní základ k uplatnění finanční opravy. V každém případě jej nelze použít retroaktivně k uplatnění opravy pro rok podání žádostí 2006.

Sedmý žalobní důvod směřující ke zrušení zejména pro rok podání žádostí 2008:

— Finanční opravy byly uplatněny v rozporu s postupem stanoveným v článku 11 nařízení č. 885/2006 a v článku 31 nařízení č. 1290/2005;

— V každém případě v důsledku nesprávného posouzení skutkového stavu a chybějícího odůvodnění Komise dospěla k závěru, že nedostatky v systému kontrol podmíněnosti jsou prokázány.

Osmý žalobní důvod směřující ke zrušení: nesprávné uplatnění dokumentu AGRI-2005-64043

— Překročení mezí posuzovací pravomoci, kterou je nadána Komise, což mělo za následek uplatnění nepřiměřených oprav ve vztahu ke zjištěným nesrovnalostem, neboť pro roky 2006 a 2007 byla uplatněna oprava 5%;

— Chyba při stanovení základu pro výpočet uplatněné opravy.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, s. 1; Zvl. vyd. 03/40, s. 269).

([2]) Nařízení Komise (ES) č. 795/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k režimu jednotné platby podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce (Úř. věst. L 141, s. 1; Zvl. vyd. 03/44, s. 226).

([3]) Nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 209, s. 1).

Žaloba podaná dne 17. února 2014 – Bunge Argentina v. Rada

(Věc T-116/14)

(2014/C 129/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bunge Argentina SA (Buenos Aires, Argentina) (zástupci: J. Bellis a R. Luff, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1194/2013 ze dne 19. listopadu 2013 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie (Úř. věst. L 315, s. 2) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně; a

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že orgány se dopustily zjevně nesprávného posouzením skutkových okolností, když rozhodly, že došlo ke zkreslení cen sójových bobů a sójového oleje, což odůvodňovalo použití čl. 2 odst. 5 druhého pododstavce základního antidumpingového nařízení. ([1])

2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že čl. 2 odst. 5 druhý pododstavec základního antidumpingového nařízení, jak je vytvořen orgány v projednávaném případě, nelze použít na dovozy ze zemí, které jsou členy WTO, protože by to nebylo v souladu s Antidumpingovou dohodou WTO.

3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že při hodnocení újmy nebyli zohledněni činitelé, kterými se přerušuje příčinná souvislost mezi údajnou újmou a údajně dumpingovými dovozy, což je v rozporu s čl. 3 odst. 7 základního antidumpingového nařízení.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, s. 51).

Žaloba podaná dne 17. února 2014 – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte v. OHIM – Arçelik (AquaPerfect)

(Věc T-123/14)

(2014/C 129/41)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (Mnichov, Německo) (zástupce: S. Biagosch, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Arçelik AS (Istanbul, Turecko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 9. prosince 2013 ve věci R 314/2013-4;

— uložil žalovanému náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „AquaPerfect“ pro výrobky zařazené do třídy 7 – přihláška ochranné známky Společenství č. 10 330 454

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: slovní ochranná známka Společenství „waterPerfect“, zapsaná pod č. 9 444 118 pro výrobky zařazené do třídy 7

Rozhodnutí námitkového oddělení: částečné vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: zrušení napadeného rozhodnutí a zamítnutí námitek

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 o ochranné známce Společenství.

Žaloba podaná dne 3. března 2014 – adidas v. OHIM – Shoe Branding Europe (Dva souběžné pruhy)

(Věc T-145/14)

(2014/C 129/42)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: adidas (Herzogenaurach, Německo) (zástupce: V. von Bomhard a J. Fuhrmann, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 28. listopadu ve věci R 1208/2012-2;

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: Ochranná známka („jiný druh ochranné známky“) pro obuv zařazenou do třídy 25 – přihláška ochranné známky Společenství č. 8 398 141

Majitel/ka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Přihlášky ochranné známky Společenství č. 3 517 646, 3 517 612, 3 517 588, 3 517 661, 4 269 072, 6 081 889; přihlášky německé ochranné známky č. 944 624, 944 623, 399 50 559, 897 134; přihláška mezinárodní ochranné známky č. 391 692 pro výrobky zařazené do tříd 18, 25 a 28; a nezapsaná ochranná známka/nezapsané označení používané v obchodním styku v Německu

Rozhodnutí námitkového oddělení: zamítnutí námitky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 4 nařízení o ochranné známce Společenství.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 12. března 2014 – CR v. Parlament

(Věc F-128/12) ([1])

„Veřejná služba — Odměny — Rodinné přídavky — Příspěvek na vyživované dítě — Vracení přeplatků — Záměr uvést administrativu v omyl — Důkaz — Nemožnost namítat vůči administrativě pětiletou lhůtu k podání žaloby na vrácení bezdůvodně vyplacených částek — Námitka protiprávnosti — Postup před zahájením soudního řízení — Pravidlo shody — Námitka protiprávnosti vznesená poprvé v žalobě — Přípustnost“

(2014/C 129/43)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: CR (zástupci: A. Salerno a B. Cortese, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupkyně: M. Montebelle-Demogeot a E. Taneva, zmocněnkyně)

Vedlejší účastnice podporující žalovaného: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer a A. Bisch, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí postupovat podle čl. 85 druhého pododstavce služebního řádu a požadovat navrácení veškerých příspěvků na vyživované dítě, které byly žalobci vyplaceny neoprávněně, a nikoli jen příspěvků, které mu byly neoprávněně vyplaceny v posledních pěti letech.

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *CR ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem.*

3) *Rada Evropské unie, jakožto vedlejší účastnice řízení, ponese vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 26, 26. 1. 2013, s. 73.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 5. března 2014 – DC v. Europol

(Věc F-77/13) ([1])

„Veřejná služba — Zaměstnanci Europolu — Invalidita — Příspěvek v invaliditě — Výpočet úroků — Návrh na náhradu škody — Zjevná nepřípustnost“

(2014/C 129/44)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: DC (zástupce: W. Brouwer, advokát)

Žalovaný: Evropský policejní úřad (Europol) (zástupci: D. C. Neumann a J. Arnould, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí o stanovení úroků, o které se zvyšuje částka vyplacená z titulu úplné pracovní neschopnosti následující po dvou úrazech, k nimž došlo v průběhu dvou služebních cest.

Výrok usnesení

1) *Žaloba se odmítá jako zjevně nepřípustná.*

2) *DC ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským policejním úřadem.*

([1]) Úř. věst. C 352, 30.11.2013, s. 27.

Žaloba podaná dne 11. prosince 2013 – ZZ v. Komise

(Věc F-119/13)

(2014/C 129/45)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: ZZ (zástupci: D. de Abreu Caldas a J.-N. Louis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí o převodu nároků žalobců na důchod do důchodového systému Unie, která uplatňují nová obecná prováděcí ustanovení týkající se článků 11 a 12 přílohy VIII služebního řádu

Návrhová žádání žalobců

— zrušit rozhodnutí o započtení jejich nároků na důchod získaných před jejich vstupem do služby Komise;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 20. prosince 2013 – ZZ v. OHIM

(Věc F-125/13)

(2014/C 129/46)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupce: H. Tettenborn, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Předmět a popis sporu

Návrh na zrušení hodnotící zprávy za rok 2012 týkající se období od 1. října 2011 do 31. prosince 2012, jakož i cílů stanovených pro období od 1. ledna do 31. prosince 2013 a návrh na náhradu škody.

Návrhová žádání žalobce

— zrušit hodnotící zprávu (Appraisal Report) ze dne 15. března 2013 týkající se žalobce za období od 1. října 2011 do 31. prosince 2012;

— zrušit cíle, které OHIM stanovil žalobci pro období od ledna 2013 do prosince 2013;

— uložit OHIM povinnost poskytnout žalobci přiměřenou náhradu škody, jejíž výši určí Soud, za morální a nehmotné újmy způsobené žalobci,

— uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

OPRAVY

Oprava sdělení v Úředním věstníku ve věci T-689/13

(Úřední věstník Evropské unie C 85 ze dne 22. března 2014)

(2014/C 129/47)

Sdělení v Úředním věstníku ve věci T-689/13 *Bilbaina de Alquitranes a další v. Komise* se nahrazuje následujícím zněním:

„Žaloba podaná dne 20. prosince 2013 – Bilbaina de Alquitranes a další v. Komise

(Věc T-689/13)

(2014/C 85/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Vizcaya, Španělsko); Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Česká republika); Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Španělsko); Koppers Denmark A/S (Nyborg, Dánsko); Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Spojené království); Koppers Netherlands BV (Uithoorn, Nizozemsko); Rütgers basic aromatics GmbH (Castrop-Rauxel, Německo); Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgie); Rütgers Poland Sp. z o.o. (Kędzierzyn-Koźle, Polsko); Bawtry Carbon International Ltd (Doncaster, Spojené království); Grupo Ferroatlántica, SA (Madrid, Španělsko); SGL Carbon GmbH (Meitingen, Německo); SGL Carbon GmbH (Bad Goisern am Hallstättersee, Rakousko); SGL Carbon (Passy, Francie); SGL Carbon, SA (La Coruña, Španělsko); SGL Carbon Polska S.A. (Racibórz, Polsko); ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg, Německo), a Tokai Erftcarbon GmbH (Grevenbroich, Německo) (zástupci: K. Van Maldegem a C. Mereu, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— určil, že je žaloba přípustná a opodstatněná,

— zrušil napadnutý akt v rozsahu, v němž klasifikuje látku pitch, coal tar, high temp (smola, černouhelný dehet, vysokoteplotní) do kategorií H400 a H410,

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci se domáhají částečného zrušení nařízení Komise (EU) č. 944/2013 ze dne 2. října 2013, kterým se pro účely přizpůsobení vědeckotechnickému pokroku mění nařízení (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí („nařízení CLP“) (Úř. věst. L 261, s. 5), v rozsahu, v němž klasifikuje látku pitch, coal tar, high temp (smola, černouhelný dehet, vysokoteplotní) číslo CAS 65996-93-2 („CTPHT“) do kategorií Aquatic Acute 1 (H400) a Aquatic Chronic 1 (H410) („napadený akt“).

Na podporu žaloby předkládají žalobci tři žalobní důvody:

1. První žalobní důvod spočívá v tom, že napadený akt je protiprávní, jelikož porušuje ustanovení REACH a CLP o klasifikaci látek jakožto toxických pro vodní prostředí a o studiích, které musí být akceptovány pro tento účel, jakož i zásadu rovného zacházení, jelikož neakceptuje studie provedené v souladu s pokyny REACH a OECD a vyžaduje testování, aniž stanoví akceptovanou standardizovanou metodu.

2. Druhý žalobní důvod spočívá v tom, že je napadený akt protiprávní, jelikož se zakládá na zjevně nesprávném posouzení, neboť nezohledňuje inertní vlastnosti, jimiž se vyznačuje CTPHT, které mají zejména značný vliv na testování UV záření a uplatnění sumační metody; jelikož stanovilo multiplikační faktory pro složky PAH (polychlorované aromatické uhlovodíky) bez řádného posouzení studií, na něž je odkazováno, a neakceptovalo informace poskytnuté žalobci bez řádného odůvodnění.

3. Třetí žalobní důvod spočívá v tom, že napadené rozhodnutí je protiprávní, jelikož je v rozporu s unijní právní zásadou transparentnosti a práva na obhajobu.“

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS